

Sint-Walburgapark, van Vluchtburcht tot Stadspark

Het zal je misschien verbazen dat het stadspark aan de basis ligt van het ontstaan van onze stad. Het is daar dat de nederzetting begonnen is, dankzij een vluchtburcht. Later werd Veurne een bloeiend middeleeuws stadje.

Vluchten voor de Vikings

Op het einde van de 9^e eeuw viel onze streek ten prooi aan de invallen van de Noormannen. De bewoners konden niets anders doen dan vluchten of zich verdedigen. Daarom werd rond 891 een vluchtburcht gebouwd. Rondom de burcht werd een 15 meter brede en 1 meter diepe, cirkelvormige gracht aangelegd. De aarde werd aan de binnenkant opgeworpen tot een aarden wal om zo de Vikings af te schrikken.

De ligging van deze vluchtburcht is vandaag de dag nog steeds goed te zien op het stadsplan. De Pannestraat, de Zwarte Nonnenstraat, de Vleeshouwersstraat, de Grote Markt en de Noordstraat vormden de cirkelvormige gracht (zie stadsplan hieronder).

De Graaf van Vlaanderen

Lang na het Vikingtijdperk kwamen steeds meer mensen zich vestigen rond de veilige beschutting. In de twaalfde eeuw verdween echter de aarden omwalling, de grachten werden drooggelegd en er kwamen straten in de plaats. Er ontstond een nieuwe omwalling waar zich nu de Astridlaan, de Oude Vestingsstraat, de Karel Coggelaan, de Lindendreef, de Peter Benoitlaan en de Daniël de Haenelaan bevinden (zie stadsplan hieronder).

De vroegere vluchtburcht werd grafelijk terrein. In het zuidwestelijke deel van het terrein kwam een motte, een kunstmatige heuvel, waar de graaf zijn residentie vestigde (M). Dit wordt het hoogste punt van de stad. Dichtbij wordt ook de Sint-Walburgakerk (nr 2) opgetrokken.

Stadspark

In de late 19de eeuw werd het groene gebied rond de Citerne en de Sint-Walburgakerk omgevormd tot een echt stadspark, met een gietijzeren kiosk uit 1899 waar nu nog muziekkorpsen optreden. Na de Eerste Wereldoorlog kon het park nog uitgebreid worden toen de stad ook de motte aankocht.